

НАМИГВАНИЯ И ПРОЗЯВКИ

Снимка: Николай Генов
Худ. оформление: Таня Дечева, Николай Генов

СТАТУСКИ ОТ ПОДЗЕМИЕТО

Николай Генов

Софийски университет „Св. Климент Охридски“

Представям си свят, в който, когато досаден родител ми препречи пътя, бивам заговорен за интелектуалните постижения на сина/дъщеря му, а не за материалните му/й придобивки.

С други думи – едно доста тихо и антисоциално място.

Аз умирам и светло се раждам –
разнолика, нестройна душа,
през деня неуморно изграждам,
през нощта без пощада руша.

Дебелянов за дипломните работи.

– Т'ва релеф ли е, бе
– Ба, релеф...

Боцов, Б. Етимология на барелефа. София: ИК "Хабер", 2018, 987 с.

Всичко добре са му описали на подземното царство; само са забравили да споменат, че в него се пишат дипломни работи.

На чужд гръб и 24 години са много.

Джао Джън спал по 1 час и станал император. Аз спя по един час и не мога да стана от леглото.

Не виня човека, който ми открадна котешката тоалетна; нуждата изважда най-лошото от нас.

Всичко в този живот се връща. Освен заетите от библиотеката книги.

Съдейки по скоростта, ако маршрутката не се разпадне преждевременно, смятам, че този статус трябва да излезе два месеца преди 1848 година.

Аулата на Ректората. Половин час до церемонията. Един господин казва по микрофона: "Моля Ви, не излизайте на терасата с деца!". И поне от три места се чува: "Тате, хайде да излезем!"

На това му се вика да посееш идея.

Какво нещо е животът – един ден си ученик, на следващия си "тоя по български".

Откакто СОУ-то стана СУ, се чудя кой колега, кой съученик.

Дали България не е единствената страна, в която Хелюин се отбелязва два пъти? През май, когато завършват абитуриентите, и през октомври, когато не ни е работа?

Днес ми се наложи да хвана такси. Качвам се – шофьорът, възрастен мъж, ми подава отворена карта. "Дръж да видя къде горе-долу сме тръгнали..." Изважда лупа, колкото половин шепа. Нищо че има gps на таблото. "Не вярвам на машините. Ще решат да ни погубят."

Съобразителен човек.

2018, или годината, в която пишеш, че нямаш интернет... в интернет.

– Книгоиздаване беше ти, нали?

– Литературознание.

– Виж как помня.

– ...?

Един студент тъмен, непознат и бледен

пред лампа жумеща цитираше наведен.

Крайниците ми са толкова вкочанени, че дори радиаторът на парното в общежитията ми се струва топъл.

Когато родителите ми ме порицаят и ми кажат, че от еди-кого си щяло да стане човек, аз се наливаам със състрадание. Що за забавено развитие? Някой си се докарал до 20 и кусур години, а тепърва му предстояло да става човек...

Библиотекарят е като една меланхолична акула; цопне ли от теб капка съмнение в прашното му море, ще те изяде с все кокала.

Понякога си мисля, че чехълът е най-подцененото оръжие, измислено от човека – убил е повече мъже, отколкото хлебарки.

Добре, че ми направиха хубава снимка, та нещо да ми влезе в портфейла.

отворих си

сърцето

а ти

влезе по терлици

из цикъла „По-съвременна любовна поезия“

Тъй като съм голям заплес, реших да си запиша какво трябва да взема от магазина.

Загубих листчето. Попаднало на културни люде.

Очаквайте новата ми стихосбирка - "И семки за Пешо".

Бях се притеснил от болка в зъба, но проверих диагнозата в интернет и вече знам, че всичко е наред – просто съм бременен.

НИКОЛАЙ ГЕНОВ

Ако в България нямаше условия за развитие на геймърската култура, то една от спирките на софийското метро едва ли щеше да се казва GM Димитров.

Мисля си, че ако избухне Трета световна война, то ще бъде само защото ни е писнало да гледаме игрални филми за Втората.

Вече знам, че ще преподавам "Хамлет".

Ще го бъде ли, няма ли да го бъде...

Дай на народа хляб и торенти.

Във всеки влак екстремистите са терористи, само в нашето БДЖ са бомба със закъснител.

из летописите - август

"Има ли вътре пациент?"

Не, сигурно стоим пред кабинета, защото ни е страх да влезем

Много ми се ще да пусна някоя традиционна шегичка за БДЖ, ама знам, че реакциите ще закъснеят.

"Септември ще бъде май..." – Гео Милев за лятната сесия

Днес прочетох, че една държава пуснала няколко СУ над главите на врага. Добре е, че са заложили на образованието, а не на бомбите

Омръзна ми да ме свалят баби, дявол да го вземе.

Щял ли съм да слизам, та щял ли съм...

В джоба си имам 20 лева (филолозите сме финансови акули).

Понечавам да си купя закуска – не могат да ми развалят; гладен Ники. Срещам се с близък, сядаме за безалкохолно – не могат да ми развалят; жаден Ники. Минавам през книжарница за химикали – не могат да ми развалят; непродуктивен Ники. Тръгвам към гарата – отказват да ми дадат билет, защото не могат да ми развалят; отчаян Ники.

Е, как пенсионерите се оправят с 200 лева, не мога да си представя.